

ZAŚWIADCZENIE SŁUŻBY

W sierpniu 1943 powołany został Oddział Partyzancki pod dow. bosm. rez. "Żuka" Jana Czerwińskiego. Oddział powrócił do konspiracji w styczniu 1944 r.

4 lutego 1944 rozkazem Dowództwa Okręgu powołana została 7 Brygada z żołnierzy Oddz. "Żuka" i przybyłych z Wilna, Landwarowa, Ponar oraz okolicznych majątków i wsi. Dowódcą Brygady mianowano por. "Wilhelma" Wilhelma Tupikowskiego, z-cą por. "Wacława" Wiesława Makowskiego, adiutantem został bosm. rez. "Żuk" Jan Czerwiński, dow. I plut. por. "Poraj" Marian Szymoniak.

Terenem działań były północne obrzeża Puszczy Rudnickiej. W czerwcu 1944 na tym samym terenie działań, powołany został Oddział Partyzancki pod dow. por. "Gozdawy" Jerzego Różałowskiego. Po zaginięciu w pierwszych dniach lipca 1944 por. "Gozdawy", żołnierze jego Oddziału przeszli do Brygady "Wilhelma".

18 lipca 1944 wojska NKWD we wsi Piłokańce, rozbroiły Brygadę, a żołnierze aresztowani i osadzeni w Miednikach Królewskich. 28 lipca zostali wywiezieni w głąb ZSRR (Kaługa). We wrześniu po odmowie złożenia przysięgi wojsk sowieckich, skierowano ich do prac przy wyrębie lasu w okolicy Jegoriewska. Powrót z ZSRR żołnierzy 5 stycznia 1946, oficerów etapami do 1947.

W sierpniu 1944 z żołnierzy którzy uniknęli aresztowania powstał Oddz. Samoobrony "7-mka Wilhelma" pod rozkazami kpt. "Czarnego Jana" Jerzego Bronikowskiego. Dowódcą Oddziału został "Andź" "Piorun" Hipolit Alesionek i działał na terenach 7-mej Brygady.

Na rozkaz kpt. "Czarnego Jana" w sierpniu 1945 Oddział z bronią w ręku tocząc walki, przeszedł pod Białymstokiem granicę i po jej przekroczeniu został rozwiązany, żołnierze zdemobilizowani.

Por. Wiesław Makowski ps. "Wacław" ur. 01.04.1913 w Guberni Mińskiej. Działalność konspiracyjna w ramach Służby Zwycięstwu Polski rozpoczął od końca 1939 r. na terenie Wileńszczyzny. Od grudnia 1942 r. organizował siatkę konspiracyjną w gminach Landwarów i Rudziszki, terenie późniejszej działalności 7 Brygady. Od lutego 1944 r. odkomenderowany został do 7 Brygady "Wilhelma" por. Wilhelma Tupikowskiego na stanowisko zastępcy Komendanta do spraw operacyjnych. Przygotowywał i brał udział we wszystkich większych akcjach Brygady. Zginął tragicznie 02.06.1944 r. we wsi Gaj. Pochowany został na cmentarzu Brygady w Skorbucianych przy Kościółku. W okresie służby czynnie walczył z okupantami.

Dowódca 7-mej Brygady

W. Tupikowski
płk. Wilhelm Tupikowski

"Wilhelm"

Gdańsk 1993-01-06

Egzemplarz Nr 138

Dowódca I-go Zgrupowania

A. Wasilewski
mjr. Aleksander Wasilewski

"Olesiński"

Projekt: Janusz Bohdanowicz "Czortek"

